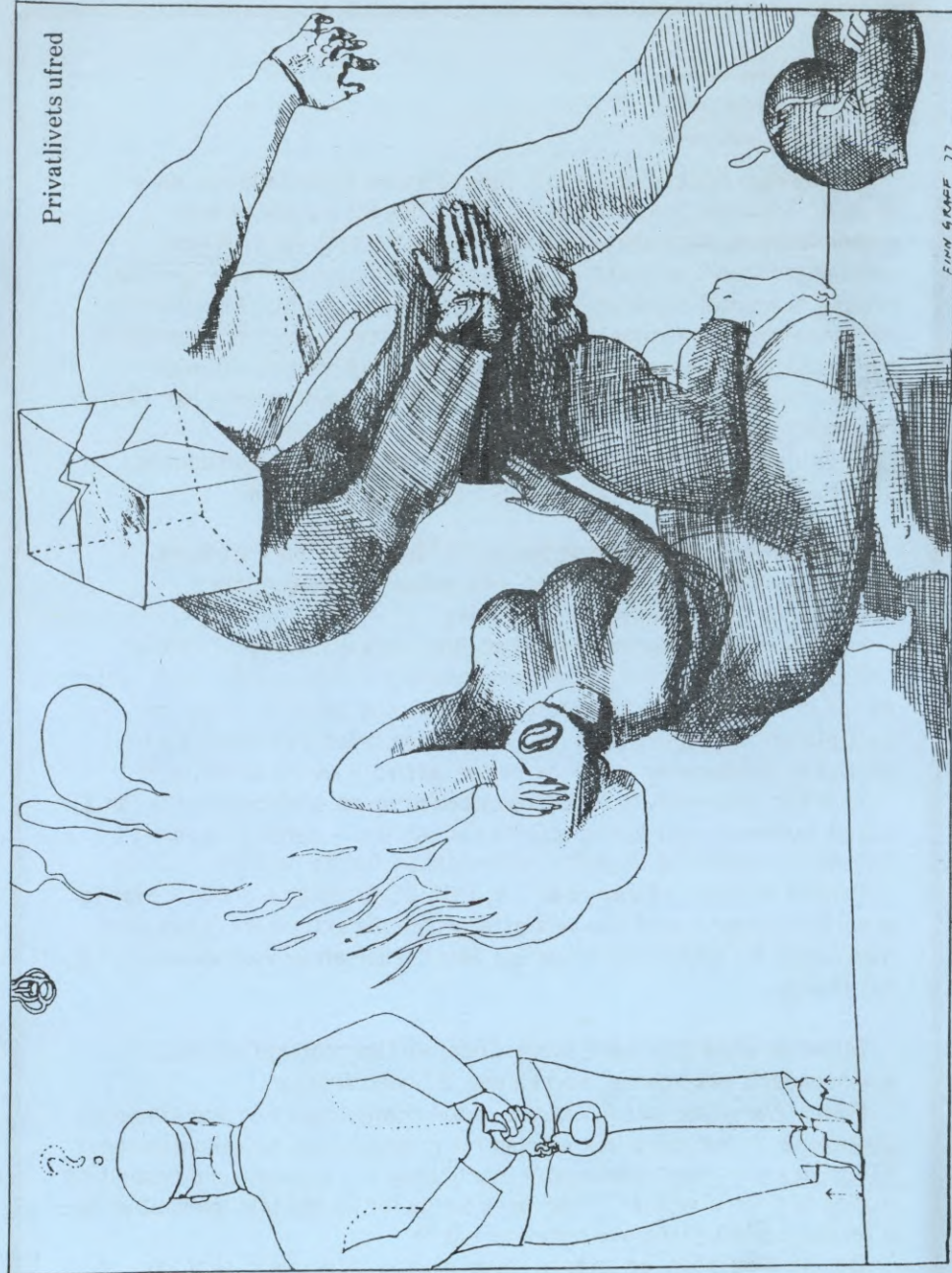

Privatlivets ufred

FFP

JANUARI
FEBRUAR

1987

Redaksjonelt:

Vi nærmer oss 8.mars 1987. Siden forrige Kvinnedag har mye skjedd. Kvinnene hos Hillesland er blitt Høyestrettsdømt som mannsvedheng; normalarbeidsdagen er blitt utsatt for kraftige uthuligngsforsøk; arbeidstidsreduksjonen er gjennomhulla gjennom press fra kapitalistene og 'lokale tilpasninger'; den nye Familieloven nekter lesbiske inseminasjons- og adopsjonsrett; abortmotstanderne har rusta opp propagandaen; puppe-/T-skjorte-/truse-/gjørme-/bokse-/bryte-shovene med avklede jenter i hovedrollene har fått en renessanse.

Og millioner av kvinner i den 3. verden har dødd av sjukdom og utmattelse i forsøket på å holde liv i seg og ungeflokken.

Imperialistisk utbytting og borgerlig ideologi er på frammars overfor kvinnene. Sammenlikent med denne offensiven, blir lyspunktene få og svake. Men de finnes.

Her hjemme har **Kvinnefronten** hatt vervekampanje. I Oslo er målsettinga overoppfyllt, så det er åpenbart mange kvinner som venter på tilbud om organisering. Støtte til denne kampanja er en del av partiplanen. Spørsmålet blir da: hvor store deler av kvinnfolka i partiet er medlemmer av KF og deltar *aktivt* i vervekampanja?

AKP har gjennomført en **kvinnekonferanse** som betød mye for å sveise kvinnene sammen og styrke kampviljen, - kanskje spesielt i forhold til undertrykkinga fra AKP-menna i første omgang.

Partiet er inne i et **verveår**, og Oslo DS foreslår kvinner - særlig arbeiderkvinner - som den viktigste gruppa å rekruttere. Lykkes vi med dette, vil det bli flere huer og bein i ledelsen av kvinnekampen. Og det trengs.

Bildet er altså ikke bare svart. Endel viktige motkrefter mot kvinneundertrykkinga har styrka seg. På noen fronter.

Men: klarer partiet å omsette denne framgangen i en brei 8.mars-bevegelse? Har dere lagt en plan for mobilisering (og rekruttering) i KF-gruppa di? Har avdelinga di gjort tiltak for å mobilisere dobbelt så mange som dere er sjøl? Har dere sørga for at det blir mange bak de internasjonale og lesbiske parolene i år?

Og til deg som er mann: hvor mange andre menn skal du mobilisere til 8.mars-toget? Reiser du forslag om å ta 6.timersdagen 6.mars i fagforeninga di? (Svar som 'Neeei ...' godtas ikke lenger!)

HA EN GOD 8.MARS !

OM VALGKAMPEN

VEDTAK I DS

DS mener at hovedmålsettinga for DS fram til sommeren er å mobilisere avdelingene til å drive valgkamp.

1. I valgkampen må det være en målsetting for DS og partiavdelingene å knytte fagforeninger, interesseorganisasjoner og andre tettere til Bystyregruppa og bydelsutvalgene.
2. DS ber partimedlemmene ta stilling til spørsmålene til slutt i Erling F. 's notat innen 10. april.

Notatet er en skisse. DS trenger respons på notatet raskt for å korrigere den politiske profilen. I denne fasen trenger vi ideer. Endelig vedtak fra Ds vil først skje etter denne runden.

Pr. februar -87 mener vi profilen bør være:
(stikkord)

- KLASSESGITASJON, med utgangspunkt i åssen Oslo Kommune er et redskap for borgerskapet for å berike seg sjøl (se notat).
- ALBERT STOLTENBERGDIKTATURET, over Oslo Kommune, politisk og økonomisk (se notat).
- BOLIGDYRTID, (se notat).
- HELSE OG SOSIAL, offentlig rasering, gamle barnehager
- KVINNEINNRETNING, hele valgkampen skal preges av kvinneinnrettinga
- ENKEL OG AGITATORISK, DS går inn for at valgkampen må innrettes på få saker og ha en enkel og agitatorisk form.
- VALGKAMPSENER DS går inn for at valgkampsenteret opprettes i løpet av februar. RU, NKS, listetoppen, økonomiansvarlig, eksternsekretær og Thorvald S' fra DSAU utgjør valgkampsenteret foreløpig. I løpet av våren vil det være viktig at noen av avdelingene blir med.
- LISTETOPPEN DS går inn for Jorun Gv og Erling F på de to øverste plassene. Nominasjonsmøtet 12.3 avgjør rekkefølgen dem i mellom.
- KONTAKT DS oppfordrer laga til å invitere Valgkampsenteret til lagsmøter om valget. Dere kan kontakte det ved å ringe eksternsekretæren 35 36 09/ 38 42 50

OM DET POLITISKE GRUNNLAGET FOR VALGKAMPANJA 1987

Av Erling F

Innledninga er delt i fire deler:

1. Noen eksempler fra bystyregruppas deltakelse i det kommunalpolitiske "liv".
2. Kommunalpolitikkenes rolle i revolusjonsforberedende arbeid i Norge.
3. Hva skal være valgkampprofilen vår i Oslo 1987.
4. Hva er aller viktigst av det som er gjort i valgkampforberedelsene.

1. Noen eksempler fra bystyregruppas deltakelse i det kommunalpolitiske "liv".

I bystyrets møte 21. januar fremma Rv dette forslaget på tampen av behandlinga av Fjellinjesaka - den seksfelts motorvegtunnellen under Oslo sentrum

" Navnet skal være Albert Stoltenbergs vei.

Bystyret forutsetter at Albert Stoltenbergs navn knyttes til den nye veitraseen for E-18. Endelig navneformulering avgjøres når en ser hvor langt anleggsarbeidene drives og hva resultatet er best egnet som. Mulige alternativer: Albert Stoltenbergs vei, museum, parkeringshus, akvarium eller kort og enkelt: Albert Stoltenberg-hullet. "

Bergrunnelse: Fjellinjeprosjektet har vært av uvurderlig betydning for å knytte Ap's og Høyres bystyregupper nærmere sammen, i et slags skjebnefellesskap. For ettertida vil Fjellinjesaka trolig bli stående som en av de viktigste hendelsene som satte fart på prosessen fram mot den store partisammenslutninga. Fordi Fjellinja på denne måten får stor politisk betydning - selv om den samferdsel politisk er svært dårlig - må dette - være utslagsgivende ved navnsetting.

Bystyret vedtok enstemmig at dette forslaget skal "følge saken" inntil navnespørsmålet skal avgjøres. Reaksjonen på forslaget er nokså typisk: Høylytt latter i bystyresalen. Samarbeidet mellom Albert og Stoltenberg er ei såpass betent sak at også deres egne ler av det.

Men dette illustrere også RV-bystyregruppas rolle: Et pikant innslag i Rådhusets borgerlige indre liv. En dristig klovn som tør å si det som mange tenker. Enkelte liberalere syns det er flott å ha oss der fordi vi avslører forhold som de liberale politikerne ikke tør avsløre. For Rådhusystemet som helhet er vi en slags knapphullsblomst som bekrefter systemets rent utrolige og demokratiske romslighet.

Viss bystyregruppa jobber aleine, med Aftenpostens politiske avdeling som viktigste bindeledd til massebevegelsene i hovedstaden, blir vi heller aldri noe særlig mer enn et litt rufsete og vulgært innslag i de borgerliges grå Rådhus-hverdag.

Sjøl om bystyregruppa i dag er nærmere knytta til DS enn for 4-5 år sida, og sjøl om det finnes

enkelttøksempler på godt samspill med masseorganisasjoner, så er vi i hovedsak svært isolert, til glrede for borgerne i Rådhuset, til gjensidig ulempe fpr partiet og arbeiderklassen i byen.

TRE EKSEMPLER:

Eks.1: Fagforeningsfolka ville ikke snakke med oss.

Da bystyregruppa inviterte flere titalls fagforeninger til et møte for å drøfte arbeidstidsforkortinga i november, og hadde viktig nytt materiale å legge fram om byrådetts taktikk, kom det to personer. (Ingen fra de store fagforeningene der kommunister sitter svært sentralt)

Seinere har bystyregruppa fulgt opp denne saka i et par bystyremøter. Og kommunister og andre tillittsvalgte i de store fagforeningene har slåss mot Byrådetts farmstøt på sitt område. Vi fører en vanskelig kamp på hvert vårt felt . For samme sak. Mot samme fiende. Det er veldig bra for fienden at vi ikke snakker sammen.

Eks. 2: Blitz trengte kart og timeplan. Spurte RV.

Da ungdommene på Blitz okkuperte bystyresalen med en styrke på flere hundre 9. april, og jaga Albert Stoltenberg vekk fra podiet, snakka de med RV's bystyregruppe først. Da de gjennomførte den noe mindre aksjonen med prøvesmaking på formannskapetets julebord 17. desember, fulgte de samme metode. det var nødvendig for dem å kjenne både terrenget og menyen. Og i alle fall 9. april var dette samarbeidet årsaken til at en planlagt politiaksjon kom for seint igang til å hindre Blitz' innmarsj.

Blitzfolka kontakta oss nok fordi de hadde bruk for det, ikke fordi de er enige med oss i et og alt. Noen som er kjent i Blitz-miljøet sier at disse sakene har bidratt til at det nå er flere enn før der som mener at det går an å se forskjell på RV og resten av politikergjengen i Rådhuset.

Eks. 3: 10-millionerstjueriet fra Grünerløkka skole.

I november ble bystyregruppa kjent med at Byrådet hadde rappa 10 millioner kr. fra oppussingsbudsjettet for grünerløkka skole, for å skaffe mer penger til innkjøp va marmor golv og andre nødvendigheter i Rådhuset. Oppussinga av Rådhuset var kommet helt ut av kontroll kostnads-messig. Bystyregruppa samarbeida bra med KK og saka blei diskutert med et par DS-medlemmer. Det var flere grunner til at dette ble en såpass avslørende sak som det gjorde: Vi diskuterte med bygningsarbeidere som jobba i Rådhuset, bygningsarbeidernes hivedtillittsmann er offentlig kjent partimedlem, vi snakka med en del frustrert byråkrater og vi gravde i mye papir. (Alt dette er sånt som f.eks. SV stort sett ikke gidder gjøre i Rådhusmiljøet.) Vi snakka også med en

Foto: John Vachon

så var det tre ting som ikke ble gjort:

- saka ble ikke diskutert med de partifolka som jobber i skolen, eller vet. et lagsstyre der.
- saka ble ikke drøfta med styret i partilaget i der bygningsarbeiderne er organisert.
- saka ble ikke diskutert med lagsstyret i bydelen der grünerløkka skole er.

Som politisk avsløringssak og som systemkritikk ble saka mye "lettere" og mindre verdt enn den kunne blitt. Vi laga til en pressekonferanse Argumentasjon og dokumentasjonen vår gjorde skikkelig inntrykk på de 4-5 journalistene som møtte opp. Men den bakgrunnsdokumentasjonen som vi brukte et par timer på å legge fram for disse folka fra Oslo-vaiane, den ble ikke lagt fram for styrene i de berørte partilaga i AKP. De fikk dermed ingen sjanse til å sette seg inn i saken før den ble offentlig kjent. De fikk ingensjanse til å være med å avgjøre åssen sakan skulle brukes politisk.

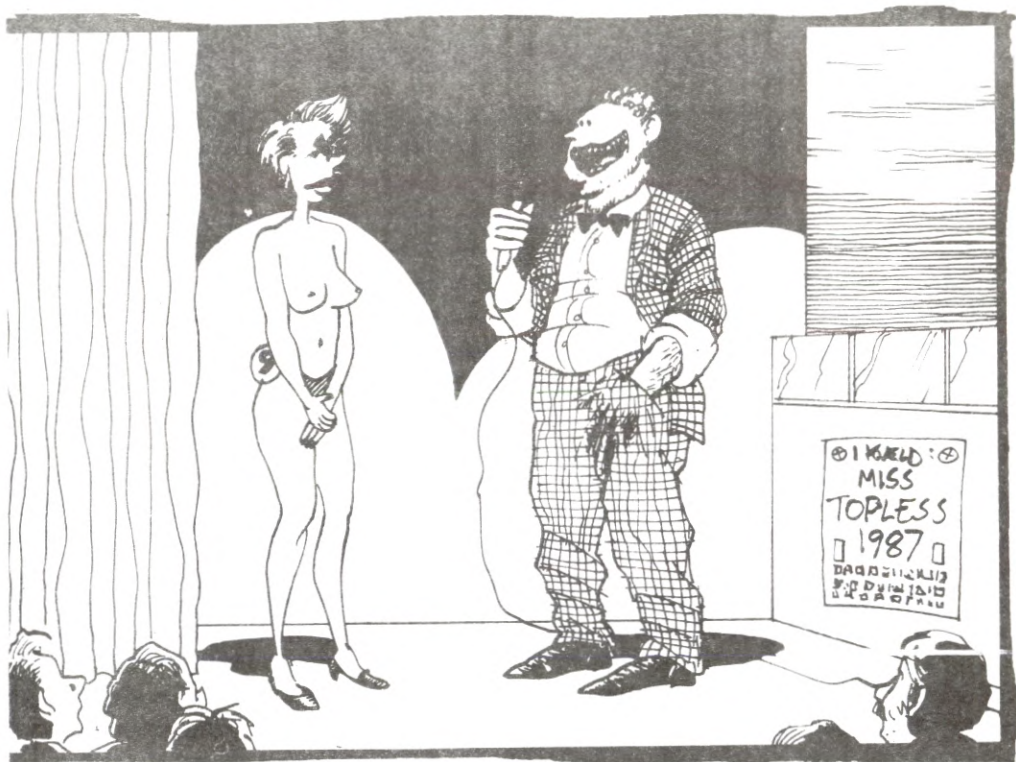
De berørte partilaga fikk altså heller ingen mulighet til å fungere som bindeledd mellom masseorganisasjonene og de som driver utadventt synlig politiks virksomhet på by-nivå for partiet. Dette må snus på, ellers blir RV's bystyregruppe sittende fast i rollen som et dristig og pikant mororinnslag i Rådhusmiljøet. Respektet av borgerne, litt forhatt av de som gidder det, men ført og fremst helt ufarlige. Fordi vi i så stor grad lar de borgerlige mediafolka være vårt bindeledd til massene i byen.

2. Kommunalpolitikkenes rolle i revolusjonsforberedende arbeid i Norge.

For det første: Omstillinga av kapitalismen har blitt mye diskutert i partiet. I Oslo kommune har denne omstillinga ført til ei omfattende ombygging av borgerskapets styringsapparat, for at det skal oppfylle de krav borgerskapet stiller under endrede økonomiske vilkår. Dette er nå i full gang, Byregjering eller Byråd er innført. Såkalt desentralisering av en del helse-og sosialvesenet er på gang.

Utad bli detet presentert som reformer som fører til at alle -både politikere og ansatte i kommunen - frå mye mere makt og innflytelse. Det som faktisk skjer er ei konsentering av makt på færre hender enn før, utradering av folkevalgte sektororgan som sosialstyre og ethvert skolestyre, slik at disse bare får en kulissefunksjon. Det går samme vei med bystyret. Samtidig skjer ei sterk korporativisering - der kommuneansattes tillitsvalgte får medinnflytelse og endrer rolle, far å være medlemmenes tillitsvalgte til å bli en slags hjelpearbeidsgiver for etatsjefer og direktører. Mussolini ville rotet av lykke hvis han så hvor godt dette lykkes.

JÆRUM

-Og nå, Gitte, skal vi teste personligheten din. Første spørsmål: Hva er yndlingsfarge?

greier. For vår del skjønner vi i alle fall hva det dreier seg om. Jeg skjønner ikke hvordan partiet skulle få til ei riktig analyse av dette uten å ha en god del folk som også jobba innenfor det kommunalpolitiske systemet. Det kommunale styringssystemet omorganiseres og blir mer folkefiendtlig enn før. Mer innretta på kapitalens behov, mindre på det som vanlige folk har behov for. Hvis vi får til å vise folk dette, ved hjelp av det som skjer rundt oss her og nå, så har vi også svært jordnær, konkret argumentasjon for at heile det kapitalistiske systemet er ubukbart. At sosialismen er nødvendig viss folks behov skal bli tatt hensyn til.

For det andre er det slik at jobbinga vår i kommunalpolitikken - i den grad den blir kjent - bidrar til å skape en slags helhetsinntrykk av hva partiet står for. det er nå engang slik at folk i Norge med "politikk" mener Storting og Regjering og dernest i mindre grad kommunistene. De områdene der kommunister har brei tillitt - fagforeningene, boligkamp, interesseorganisasjoner - er viktige klasseorganisasjoner, men regnes ikke som "politikk".

Vi trenger at en del folk utenom oss sjøl, gradvis får et slags helhetsinntrykk av hva partiet står for som "politisk alternativ".

For det tredje. En av mange oppgaver som må løses i den nåværende ferdelige perioden - er å bryte ned flest mulig folks sterke tillitt til det såkalt demokratiske systemet. Ingen andre arbeidsområder - bortsett fra Stortinget - kan gi oss så gode konkrete eksempler på at det såkalte demokratiske apparatet i virkeligheta er et hersker- og undertrykkingssystem, som jobber på oppdrag for borgerskapet. De folkevalgte organa er for nordmenn flest sjølve bekræftelsen på at systemet er demokratisk. Sjøl om mange politikere er "dårlige". Ved å dra fram eksempler fra Oslo bystyre m/ tilbehør kan vi vise at det er ~~et ytterst~~ konkret borgerskapets diktatur som skjuler seg bak den demokratiske fernissen. Derfor er såkalla "parlamentarisk arbeid" svært viktig revolusjons-

AN ENGLISH TRIBUTE TO THE FRENCH COMMUNE
DEDICATED TO THE WORKERS
OF BOTH COUNTRIES

arbeidsfelt som kan erstatte dette. Å jobbe i fagforeninger f. eks. gir mye lettere kontakt med folk, det er lettere å få oppløsning om våre standpunkter osv. Og fagforeningene er uhyre viktige for oss. men problemet med å svekke folks tillitt til det borgerlig-demokratiske systemet, det løses ikke i fagforeningene.

For det fjerde så vil alt det gode som er sagt på de tre foregående punkta ha liten betydning, hvis vi ikke får skapt bindeleddet mellom massebevegelsen i byen og bystyregruppa. Hvis partilaga og lagsstyrene skal spille statistroller - slik som i saka om marmorhallen i Rådhuset - så kommer vi vinegn vei. Hvis vi får lagt stilen og praksisen slik at de berørte lag/lagsstyrer skal være med på å legge opp de større sakene de blir berørt av, før de kjøres offentlig ut va bl.a. bystyregruppa, vil det kommunalpolitiske arbeidet vårt endres fra å være en underholdningspost i dagsprogrammet for borgerne i Rådhuset, til å være en innebygd del av kommunistpartiets arbeid. Dette vil ikke svekke det vi i dag får til av mediaomtale o.l., men det vil gjøre den borgerlige mediaomtalen til en hjelp for en del av partilagas massearbeid. Fordi partilaga sjøl er med på det som blir gjort.

Uten å utvikle slike bindeledd til masseorganisasjoner i byen, uten å gjøre partilaga til slike bindeledd, kan vi nokså sikkert regne med at de som jobber med eksternt bystyrearbeid for RV blir sosialt og ideologisk ødelagt i løpet av noen måneder eller år.

3. Hva skal være valgkampprofilen vår i Oslo 1987

Den politiske profilen vår kan vises på to måter. Det ene er å blinke ut noen få - f. eks. tre saksområder - som vi framhever spesielt og bruker til å vise hva som er spesielt med RV og vår politikk. Hva som gjør oss helt ulikt andre partier

Det andre er å lage ei liste over de sakene som vi grovt sett mener er politisk viktigst. Det blir ikke et program, men det blir ei liste

som viser hva vi syns er viktigst. Dermed forteller det hva vi står for.

De tre saksområdene vi skal blinke ut, bør etter mitt syn være:

1. Avsløring av og opposisjon mot Albert Stoltenbegs store parti. I dette kår vi legge inn alt vi vil av systemkritikk, av agitasjon mot ledelsen i Oslo AP. Og det kan lages utallige agitatoriske poeng, plakater, tegninger osv. som spiller på hva Albert Stoltenberg faktisk og helt ubestridelig har gjort i konkrete saker. Her er det også plass til - på beskjedent vis - å beskrive den halvselvstendige venstrefløyen i Albert Stoltenbergs parti, ved navn SV.

2. Økonomisk klasseagitasjon knytta til å påvise at Oslo kommune er et apparat for å spre million gaver til kapitalister og borgere i byen. Det er enkelt å plukke fram byggesaker, salgkontrakter, utbyggingsoppdrag osv. der vi kan påvise at x antall kommunale millioner er forsvunnet over i den eller den kapitalistens lomme. Ei enkel forklaring på hvorfor bykassa aldri blir full uansett hvor mye skatter og avgifter arbeidsfolk betaler.

3. Trekke fram boligpolitikken for å få ei enkel men svært viktig sak, som gjelder folks levekår. Her må vi for all del ikke redusere det til å bli ei liste over hav RV er "for". Vi må etter beste vene legge fram vår analyse av elendigheta og si hav vi mener folk skal gjøre, åssen folk bør sloss. Og på nøkternt vis beskrive hva som kan være RV's rolle i en sann kamp.

Trur boligpolitikken bør deles inn i tre områder:

- En "hatkampanje" mot Oslo Byfornyelse og den rolla OBOS og USBL spiller i byfornyelsen. Kreve slutt på riving av brukbare hus, kreve beborstyrte byfornyelse, kreve slutt på den rolla Oslo Byfornyelse -byråkratiet i dag spiller ved å gi entrepenører fritt spillerom på beboernes regning og risiko.

- Avsløre privat gårdeiervelde, triksing med for kjøpssaker. Støtte boligokkupnatbevegelsen som holder på å spire fram.

- Rentepolitikken.

De to første spørsmåla er viktigst i indre by. Rentepolitikk er viktigst i ytre by, og er mye vanskeligere.

Lista over de sakene vi synes er viktigst.

I tillegg til de tre nevnte sakene kan den ha med i uprioritert rekkefølge:

- Samferdselspolitikk - deriblant fjellinja og p-husutbygging.
- Internasjonal solidaritet - Sør-Afrika og Shell boikott er viktigst akkurat nå.
- Sivilt berdeskap og militæpolitikk
- Kamp mot porno, prostitusjon og seksualisert vold
- 6-timersdag/arbeidstidforkorting
- Mot rasisme, for invandrerbefolkningas rettigheter
- Miljøpolitikk. Rensing av Olsofjorden, bevaring av Marka. Kreve stans i industriutslipp. (Gjærfabrikken er verst)
- Den samiske befolkninga sin krav.

En vanskelig oppgave blir å utforme alt dette slik at det ikke blir sammenlignbart med de andre partienes "løfter" av typen: "Stem på oss, så skal du få det og det".

4. Hva er aller viktigst av det som er ugjort i valgkampforberedelsene ?

Det viktigste er å sparke i gang debatt og politisk kamp i partilaga i de nærmeste ukene og månedene. De to viktigste spørsmåla å få fram uenighetene rundt er:

1. Er det slik at det kommunalpolitiske arbeidet er en uunnværlig del av AKP's revolusjonsforberedende arbeid?
2. Hvordan skal forholdet være mellom partilaga og de som driver det utadvendte arbeidet på dette området?

1.MAI-STEMNING I ET LAG

Av
Knutfrid Ø

Vi har avholdt diskusjon om 1.mai på bakgrunn av utspillet fra DSAU. Undertegnede hadde innledning og mente at argumentasjonen fra DS blir for teknisk og for lite politisk med tanke på vår taktikk foran 1.mai. Det blir lagt for stor vekt på spørsmålet om ett eller to tog, mens jeg mener at dette er underordna i forhold til det *politiske grunnlaget* for det toget vi støtter opp om.

•

I diskusjonen var alle meninger representert. Fra de som ikke går i tog med sosialdemokrater overhodet, til de som la vekt på at vårt eventuelle brudd med Samorg måtte kunne forklares skikkelig overfor folk. Disse hevdet at det godt kan tenkes at vi får vedtatt vårt parolegrunnlag. Og at det politiske linjes skillet ville oppstå først ved valg av talere.

•

Avdelinga samlet seg rundt det syn at 'FRI OG UAVHENGIG FAGBEVEGELSE' må være en *minimumsparole*. Vi kan komme tilbake til dette i innlegg til FFP.

(Innlegget ankom før jul, men *etter* des.rutina. **Red.**)

MASSEARBEIDET RUNDT 1.MAI

Uttalelse fra
ARBEIDSPLOSSAVDELING/GS

Det aller viktigst i forhold til de siste åra, er å rette opp partiavdelingenes og partiledelsenes massearbeid i forbindelse med 1.mai., og få istand en reell 1.mai-bevegelse igjen.

Faglig 1.maifront i Oslo 1977.

STARTE NÅ !

Vi mener det er en klar forutsetning å komme igang øyeblikkelig med å nedsette en intern og ekstern 1.mai-ledelse som får i oppgave å knytte aktivister og organisasjoner til seg. F.eks. kunne fjorårets Faglig Solidaritet-komitee danne den eksterne ledelsen, til ny blir valgt.

DISKUSJONGSRUNNLAG

Ganske raskt bør det lages et grunnlag bestående av få hovedparoler, som man kan invitere på. Kvinneorganisasjoner, innvandrersorganisasjoner, ASELA, tamiler, homser, Fellesrådet, Internasjonale Sosialister, kunstnerorganisasjoner, Blitz, ungdomsorganisasjoner, okkupantene i Geitmyrsveien osv. osv. i uprioritert rekkefølge bør inviteres, og det bør nedsettes seksjonsledelser.

IKKE VENT PÅ SAMORG I

Vi mener det er for seint å starte arbeidet *etter* det kommende bruddet i Samorg. Et godt massearbeid på forhånd, vil være den beste garantien for styrke i 'diplomattiet' i Samorg.

Vi er for en fleksibel taktikk i Samorg, og for forsøkene på å få til ett tog. Men dette taktiske arbeidet må springe ut av reell styrke i massebevegelsen, ikke omvendt.

INTERNMobilisering

En forutsetning for å få til noe massearbeid, er at avdelingene og partimedlemmene i byen er politisk engasjert og mobilisert på 1.mai-bevegelsen. Dette stiller store krav til intern mobilisering, ikke minst fra DS sin side. Og den må være rask. I så måte er vi svært fornøyd med at 1.mai-debatten reises så tidlig i FFP.

OPPSTART HOS OSS

Lokalt hos oss vil vi snart nedsette en lokal 1.mai-komitee, fremme forslag for foreningsstyret om 1.mai-utspill overfor Samorg (ikke partimisbruk osv.), og starte innsamling av penger til arbeidet.

MED ELLER MOT DNA 1.MAI ?

Av ROAR

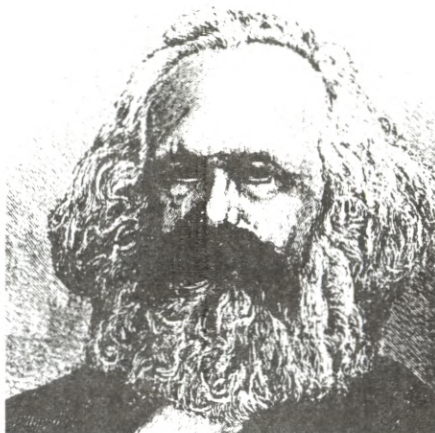
Det er endel saker som jeg synes er viktige å understreke i den pågående (?) 1. maidebatten.

1. Faglig 1.maifront var ett politisk kunkursbo da det gikk over i historia i 1981: i rask tallmessig tilbakegang, og uten gjenklang i fagbevegelsen. Og uten entusiasme i partiet vårt. Faglig Solidaritet 1982 og seinere stoppet og snudde denne utviklinga til og med 1984/85. (I 1986 gikk også Faglig Solidaritet tilbake.) Å snakke om å gjenopplive Faglig 1.maifront er derfor like vettugt som å vekke lik.

2. De siste to åra har Oslo Samorg.'s tog vært størst i byen. I mange år har det vært størst i arbeiderklassen/fagbevegelsen. Dersom vi skal ha som mål å gjøre noe med dette, må vi ta opp kampen i Oslo Samorg.'s representantskap. Alle forslag om a»klassekamptoga» som ikke vil ta opp kampen om Samorg. er - uansett hvor a»radikalea» og a»prinsippfastea» de høres - forslag om å vike unna konfrontasjon med DNA-ledelsen. Det syntes jeg er noe å tenke over.

3. Dersom vi er enige om at l. mailinja må innholde kamp om Oslo Samorg., er det grovt sagt to måter å gjøre det på. Den ene er å legge fram et forslag som er helt uspiselig for alle, unntatt våre folk i Samorg.'s representantskap. Da er vitsen etter mitt syn borte. Den andre måten er å legge fram et forslag som står på klassekampens grunn, men som kan få støtte blandt SV'ere, DNA'ere og uavhengige i Samorg. Et sånt forslag må på den ene sida sette noen av våre partikjepphester på stallen. Men på den andre sida må det også kreve DNA's kjepphester på stallen :partitaler, valgkamp, partiparola (a»nye tak for Norgea») Om dette synet skulle få flertall i Samorg i Oslo, er jeg temmelig sikker på at DNA lager eget opplegg. Men om de går, eller om mange av dem går, med i et klassekamptog av denne typen - hva da? Jo, da går vi sammen mot DNA - regjeringas økonomisk politikk og mot DNA's misbruk av l. maidagen til å drive valgkamp. Det synes jeg er topp.

4. Noen sier at å vente på Samorg.'s behandling er ei plage og et problem. Jeg har sitti i hovedkomitéen i Faglig Solidaritet i fem år. Etter Samorg.'s l. maimøte i februar har faglig Solidaritet blitt stifta innen 1 - 2 uker. Det er en stor misforståelse å tro at folk i og rundt Oslo partiet da står og tripper i kø for å komme igang med l. maiarbeidet! Den køen er der først langt ut i april.

1.MAI-TAKTIKKEN I SAMORG

Av BJARNE

Oslo Samorg er sammensatt av representanter for de 160 LO-fagforeningene i byen. De representerer et samlet medlemstall på 130.000. Dette er altså ikke akkurat noe ubetydelig forum.

Samorganisasjonene vokste fram som et resultat av Fagopposisjonen av 1911. Samorgene ble organisert etter geografiske grenser, på tvers av de tradisjonelle hierarkiske strukturene i de enkelte LO-forbund. Ved å delta i Samorgene, kommer vi folk i tale som vi ellers ikke når. Og ettersom SYere, AKPere og andre (uavhenglige sosialister, AMØ) utgjør rundt halvparten av deltakerne på et normalt besøkt representantskapsmøte, sier det seg selv at hvordan vi legger opp taktikken på de forskjellige sakene kan få stor betydning for utfallet.

1.MAI

23. februar skal Samorg behandle politisk plattform og retningslinjer for årets 1.mai-feiring. Som kjent er det Samorgene som tradisjonelt har arrangert fagbevegelsenes 1.mai-demonstrasjoner.

Også i år vil det stå kamp i Samorg om linjene for 1.mai-arrangementet. Hittil har flertallet i Oslo Samorg støttet det sentrale DNA-opplegget for 1.mai. Opp mot dette, har det stått ulike alternativer de siste 10-15 åra. AKP(m-l) har i 80-åra jobbet utfra en plattform som blir kalt for 'Faglig Solidaritet'.

Andre steder i landet har det vært mulig å få Samorgene til å boikotte det sentrale DNA-opplegget. I Oslo står ulike mye mer på spill for sosialdemokratene. Her har DNA brukt kjøttvekta til å stemme igjennom sitt opplegg.

Samtidig vet vi at DNA i byen er fullt av motsigelser. Slik det bl.a. kom til uttrykk under den breie støttebevegelsen i fjor høst for Pol-arbeiderne. På mange enkeltsaker blir høyrefløyen i DNA isolert. Hvis vi skal videreutvikle kamplinja i fagbevegelsen, er det nødvendig å fravriste sosialdemokratene hegemoniet i fagbevegelsen. Et taktisk ledd i en sann strategi, vil f.eks. være å la en front tilsvarende støttebevegelsen for Høst - komme til uttrykk på gata 1.mai.

Samtidig må vi som parti unngå å bli haleheng til venstresosialdemokratene. Dette er noen av de taktiske utfordringene vi nå står overfor.

SAMORG-STYRET

Flertallet i Samorg-styret vil

sannsynligvis legge fram et forslag til 1.mai som bygger på det sentrale opplegget fra DNA. De vil sannsynligvis ikke gå inn for "Nye tak for Norge" (annet enn at DNA vil bære jakkemerke med denne teksten), men heller noe i retning av "Sosialistisk flertall i Oslo" og Thorvald Stoltenberg eller Gro Harlem Brundtland som hovedtaler. Altså et rent valgkamp-opplegg for DNA.

Opp mot dette, står flere innsendte forslag fra fagforeninger i byen. De har det til felles at de er mot at Samorg-arrangementet skal brukes i DNAs valgkamp. Forøverig spriker disse forslagene i innretting, ettersom de politiske kreftene står noe ulikt i forskjellige foreninger.

FU i Oslo ser det som en målsetting å få nedstemt det sentrale/lokale valgkampopplegget til DNA. Dersom dette skulle skje, vil vi slåss for å få mest mulig av våre standpunkter igjennom.

Men vi kommer ikke utenom at det kan bli nødvendig å gjøre noen *kompromisser*. Vi har videre ingen tro på at en eventuell seier for opposisjonen i Samorg, skulle medføre at det blir ett tog i Oslo. DNA vil ikke tåle et slikt nederlag. De har innkalt til ekstraordinær behandling i Samorg for å få opposisjonen nedstemt i 1.mai-spørsmålet før...

TALERSPØRSMÅLET

Høkon Hr er en soleklar 1.mai-taler i Oslo. Men han vil ikke få noe flertall i Oslo Samorg i år. Minst to foreninger har foreslått *Einar Hysvær* som hovedtaler i stedet for Gro/Thorvald.

Hysvær som vedtatt taler i Oslo, i

strid med Gro eller Thorvald, vil være 'omtrent det samme' som H. Det betyr at fagbevegelsen i byen gir Hysvær oppreisning etter all kjeften han har fått fra DNA/LO-toppen. Det betyr at fagbevegelsen i Oslo mener at H. fortsatt skulle ha vært hovedtillitsvalgt på Polet. Hysvær som taler ville være en politisk sensasjon.

HVA SKJER ?

Når dette leses, er resultatet av Samorgs behandling kjent. Vi regner med at Samorgstyret vil få flertall for 'valgkampopplegget'. Avhengig av hvor stor og brei opposisjonen blir i Samorg, vil vi vurdere videre utspill. Kanskje finnes det grunnlag for å utvikle noe nytt som bygger på

de fagforeningene som har stemt i mindretall i Samorg. Sannsynligvis vil Faglig Solidaritet-komiteen bli dannet i slutten av februar, på samme måte som tidligere år.

SKAL VI IKKE DRIVE TAKTIKK ?

En del kamerater mener at arbeidet i Samorg er unødvedig 'taktikkeri'. De mener at vår linje må være at partiet lanserer en politisk plattform for 1.mai-feiringen, og så søker oppslutning rundt denne. Problemet med en slik 'taktikk' er imidlertid at den gjør det ulike mye lettere for DNA-toppen å gjøre tilnærmet 'rent bord' i den tradisjonelle fagbevegelsen. Og det er vel ikke særlig gunstig for oss ?

**Ei opp-
moding**

BILETET er frå Raud Arbeidarfront-toget i Oslo i 1971. Vi oppmodar lesarane til å følge i parolen (Foto: Klassekampen).

KK-ARBEID PÅ JOBBEN

Fra KK-SENTERET I OSLO

**Intervju med Robert som jobber på en arbeidsplass
i byen, og er arbeidsplassorganisert.**

- *Hvordan organiserer dere KK-arbeidet på din arbeidsplass?*

- Vi har flere KK-abonnementer på arbeidsplassen. To av disse bruker vi til salg inne på området, de andre går til faste abonnenter. Foreløpig er vi et par stykker som driver med KK-salget, men vi har planer for å bli flere.

Vi selger avisa hver dag. Det er ikke lov å drive noen form for salg (loddssalg, avissalg o.l.) inne på arbeidsplassen. Vi har derfor organisert salget ut fra ei 'diskresjonslinje'. Dette innebærer at vi på forhånd har avtalt med kjøperne hvilke dager de skal ha avisa, og hvor den skal leveres. De betaler for de avisene de har kjøpt ca én gang i måneden.

Denne måten å selge på, betyr at vi må drive et godt forarbeide for å få folk til å kjøpe avisa, noe som igjen fører til god kontakt med kjøperne. Vi må gjøre det slik for å unngå salgs-restriksjonene og for at kjøperne i det hele tatt skal få avisa.

- *Har dere drevet dette salget lenge?*

- Vi har solgt avisa på arbeidsplassen i flere år, men har også hatt flere perioder uten salg. Det salget vi driver nå, fikk vi først skikkelig fart på i fjor høst.

Vi har tidligere undervurdert hva det vil si å organisere salget skikkelig. De faste abonnementene, og det at KK blir levert på jobben kvelden før, har gjort det lettere å distribuere avisa til kjøperne. Vi har to-skiftsordning på jobben, så vi er nødt til å tenke praktisk og fordele salget oss imellom. Vi må holde de avtalene vi har med

kjøperne.

Arbeidsplass-abonnementene gjør det også lettere å følge opp de som abonnerer med hensyn til f.eks. fornying. Det er vanskelig å drive fornyingsarbeid blandt 'hjemme-abonnenter'.

I tillegg får vi de avisene vi selger billigere. Pengene vi 'tjener' på salget, bruker vi til lørdags-abonnement. slik at de som får avisa si på jobben, også får den hjemme hver lørdag.

Og en ting til: det blir flere som leser avisa på jobben, for ei avis leses alltid av flere enn én.

- *Det er mange kvinnelige arbeidere på jobben din. Kjøper de avisa?*

- Nei. Endel av jentene leser avisa, men ingen kjøper den fast. Årsaken til det, er nok at det er null jenter i partilaget vårt. Mye av diskusjonen og snakkinga med kjøperne - og med potensielle kjøpere og abonnenter - foregår i garderoben. Så mitt 'KK-omland' blir stort sett bare menn. Vi trenger nok en kommunist i jentegarderoben også, dersom vi skal få jentene til å kjøpe avisa.

Jentene blir lett undertrykt på jobben, f.eks. i fagforenings-sammenheng. Det er mange 'mannemenn' i klubben. Det er nok ofte vanskelig for jentene å bli hørt og bli tatt alvorlig på klubbmøtene våre. Litt av ei utfordring for partilaget vårt, i disse verveårstider!

Robert smiler.

- *Selger dere noengang KK utenfor arbeidsplassen?*

- Ja, vi gjorde det i høst, med støtte fra KK-selgere som bor i

området rundt arbeidsplassen vår. Det var i forbindelse med 'nye' KK og høst-kampanja. På forhånd dreiv vi reklamekampanje for den nye avisa. Det ble solgt en 5 - 10 ganger. Vi har ennå ikke fått oppsummert erfaringene sammen med de som solgte avisa. Dessuten må slikt salg være mer regelmessig for at vi skal oppnå resultater.

Laget mitt har også vedtatt å dele ut løpesedler med klipp fra aktuelt

stoff i KK én gang i måneden. Vi har ikke fått gjennomført dette i det siste. Det er motsetninger i laget på hva som skal 'klippes' til en løpeseddel. sjøl er jeg for 'spontan-løpesedler'. Står det noe viktig og aktuelt i avisa: klipp det ut, lag løpesedler og spre dem!

Vi må i det hele tatt jobbe for å få avisa til å bli en hverdagslig sak, få den til å synes og til å være mindre spesiell.

Til alle hvilende, nåværende og framtidige
kommisjonærer:

**VI LEVERER AVISBUNKEN
PÅ DØRMATTA, ELLER
DROPPER DEN VED
ARBEIDSPLASSEN !**

For å gjøre det lettere å si 'JA!' til å bli kommisjonær for KK, tilbyr vi på Salgsavdelinga å innrette oss etter kommisjonærenes behov for leveringssted for avisene. (Ordninga har allerede trådt i kraft for endel kamerater.)

Tilbudet gjelder spesielt for salg på *hverdager*, men vi ønsker også å diskutere økt service for lørdagssalget.

Der det er budruter, vil fortsatt henting på droppstedet eller at sjåføren leverer på døra, gjelde. Kommisjonæravisene pakkes her separat.

Ring

tlf. 64 93 20 (kl. 08-16) / tlf. 64 93 54 (kl. 16-20)

og spør etter Salgsavdelinga

eller skriv til

**KK/Salg
Boks 83 Bryn,
0611 OSLO 6**

KK OG PARTIBYGGINGA

Av TORILD
(medlem av KK-senteret i Oslo)

Dette er 'fragmenter' fra ei innledning holdt på et møte for endel KK-ansvarlige i indre by. Innledningen bygger på en diskusjon vi hadde i laget mitt i forbindelse med 'nye' KK og høstkampanja i 'KK-året' 1986.

JEVNT 'KK'-ARBEID

I indre by har det vært drevet et jevnt og trutt KK-arbeid over flere år:

- Det eksisterer – eller har eksistert budruter. De fleste buda er rekruttert blandt abonnentene på budruta. Flertallet er ikke partimedlemmer, men nære partivenner og sympatisører.
- Abonnentene er blitt oppsøkt og spurt om fornying, om å gå bud, om å være med å selge KK osv.
- Det har vært drevet et regelmessig salg av avisa.

POTENSIALE FOR REKRUTTERING

Blandt de folka i en bydel som har fellesnevner KK, ligger det etter min mening et stort potensiale for rekruttering til partiet. Vi må bare

være dristige nok til å tørre å bruke potensialet og til å lære det å kjenne.

Hvis vi deler abonnentene i tre grupper (slik vi lært av Mao), kan vi si at

- Den mest framskredne delen er buda og de som er med på andre bydels-aktiviteter (KF, anti-Imperialistisk arbeid o.l.). Svarer de nei, må vi lage mållsettinger for *når* de skal bli med, – og diskutere videre.
- Den mellomliggende delen er de stabile abonnentene, de som har abonnert lenge uten noe tull og som vi ikke kjenner eller bare kjenner litt. Oppsøk dem systematisk, etter en plan. Snakk med dem. Hvilke interesser har de, hva er de opptatt av, hva mener de om KK, vil de være med på studiesirkel, diskusjonsmøter (Rødt Forum), være med å selge KK? Med andre ord: gjør undersøkelser og lag nye mållsettinger!

- Den tilbakeiggende delen er 'Inn-og-ut'-abonnentene, lørdagsabonnentene og de vi selger til på gata. Bli kjent med dem, diskutér politikk, diskutér KK. Ha *lagsiktige mål*: et jevnt og trutt arabeid gir til slutt resultater, hvis det er resultater vi vil ha.

av abonnentene. Jeg tror likevel at den fungerer som et godt utgangspunkt for å drive et systematisk rekrutterings-arbeid. KK-arbeid og verving er en tolmodighetsjobb, men hvis en *ikke* diskuterer og snakker med folk, får en heller ingen resultater på kort eller lang sikt.

SYSTEMATIKK ER NØDVENDIG I

Dette er kanskje en skjematisk og lite analytisk og politisk framstilling

Budrutene:

ET KADERSLUK ?
eller
MANGE
SMÅ, PROGRESSIVE
MAURTUER ?

Av JENS H
(På vegne av DSAU)

Det har lenge vært så som så med entusiasmen for budrutene. Noen ser på dem som en ressurs, andre som et lite regningssvarende arbeid som for såvidt er bra, men ikke noe å prioritere. Ganske mange finner det vanskelig å holde ruta si igang år etter år.

Endel er også usikre på om det er mangel på interesse for budrutene også i ledelsen for Oslopartiet, at de mener at budrutearbeid egentlig er annenrangs partiarbeid. Men DSAU er enhetlig: budrutene er viktig avisarbeid, viktig massearbeid og viktig partibyggende arbeid. Dersom KK-arbeidet fortsatt utvikler seg bra i denne Dsitriktmøteperioden, kan budrutearbeidet komme til å bli en av de *aller viktigste* oppgavene for KK-utvalget i neste Distriktmøteperiode.

Jeg er bedt om å redegjøre for DSAUs syn, sånn at det ikke skal være tvil om ledelsens standpunkt.

BUDRUTENE ER VIKTIG AVISARBEID

A. For de fleste abonnentene er det et hav av forskjell å få avisa på morran og kunne ta den med på buss, jobb osv., framfor å få den på ettermiddagen/ kvelden. De får rett og slett større tjangs til å lese den.

En som ikke er totalt 'KK-frelst' synes det plutselig er aktuelt å abonnere dersom det finnes budrute (som fungerer) i området. Folk som 'leser den på jobben' (de gjør jo stort sett ikke det ~~da~~ men tror det), kan ofte tenke seg å abonnere, om de får sitt eget eksemplar ~~så~~ de går på jobb.

B. Det er mye enklere å bli kommisjonær, både med fast og sporadisk bestilling, der det er ei budrute enn der en må gjøre egne avtaler med Salgsavelinga.

C. Budrutene sparer avisa for *mange* portopenger. En ny abonnent koster 5 - 6 kroner mer i uka men postbud enn med avisas egne bud. 5 budruter med 15 abonnenter hver, sparer avis- økonomien for ca. 20.000 kroner på ett år. *Alle* abonnentene i Oslo over på budruter, ville betydd over 700.000 i sparte protoutgifter ! Så det er feil, dersom noen har oppfatta at budrutene ikke betyr noe for avsa økonomisk.

BUDRUTENE ER VIKTIG MASSE-ARBEID

Et budrute kan være bygd opp på mange slags vis. De som har best

erfaring idag, er de som er mange bud, har mange uorganiserte bud, gjør mer utav det enn bare å gå med avisa. På sånne budruter har en lett for

a. å bli godt kjent med de som står oss aller nærmest i området, budene. Vite hva de står for politisk, hvilke erfaringer de har, sterke sider mm. Den som går bud blir helt spesielt og detaljert kjent geografisk i området.

b. å bli kjent med mange andre: abonnentene, hvilke abonnenter som detter fra, naboene til abonnentene, hundelufferne, natteranglerne, Innbruddstjuvene, melkemannen osv. osv. Det er sikkert ikke lett å se det sånn til daglig, men budruta er en spesielt effektiv kilde til kunnskap om området som er et uvurderlig reskap i det videre massearbeidet.

c. å bli en egen institusjon i nærområdet, et miljø. Ikkeno er som å se ansikter bak postkassenavnet, ta kaffe/vafler eller et glass øl sammen. Ikkeno er som når et uorganisert, progressivt bud oppdager at det er flere enn han/hun som abonnerer på avisa, får diskutere politikk med andre progressive, får diskutere partiet med partimedlemmer osv.

BUDRUTENE ER VIKTIG PARTI-BYGGENDE ARBEID

A. Vi har altfor få tilbud til folk som ønsker å gjøre en jobb for partiet/avisa. Folk som ikke vil bli partimedlemmer enten pga. resursmangel, eller fordi de trenger tid til å 'jobbe seg inn'. Å gå bud er

for mange en *sånn* type jobb – det betyr mye for dem, det betyr mye for partiet. På den måten fungerer budruta partibyggende.

B. Partiets og avisas nære venner og støttespillere blir organisert i direkte arbeid for partiet. Det gir en helt annen mulighet for at de blir med på annet partiarbeid enn om vi bare vet at de er abonnenter. På den måten fungerer budruta partibyggende.

C Budruta er en del av det *virkelige* partiet. Den er en av de delene av partiet som *lever* i lokalmiljøet, som har mange øyne og ører og som er partiets forlengte arm. På den måten fungerer budruta partibyggende, og byr på uante muligheter.

HVA BETYR DETTE ?

Betyr dette at ledelsen nå oppfordrer til nok en oppgave alle skal kaste seg over, at den som ikke slipper alt det andre for å lage budruter er en dårlig kommunist ? Nei. Dette betyr ikke annet enn at ledelsen har signalisert sitt syn på budruter. At ledelsen har signalisert at vi *kan* komme til å legge større vekt på budrutearbeidet.

Vi håper med denne artikkelen å ha bidratt til

- at budrutearbeidet blir anerkjent i laga som viktgt partriarbeid
- at diskusjonen kan komme igang blandt dere som driver budruter
- Idag, at dere utnytter mulighetene stadig bedre sånn at budrutene kan bli en del av 'partibyggingsplanen'
- at flere kan bli inspirert til å vurdere gjenstart av budrutearbeidet.

KKs VÅR-KAMPANJE ER VÅR KAMPANJE !

Av JENS H
(KK-ansvarlig i Oslo)

Kampanje er kamp. 510 nye abonnenter i Oslo er en bra seier. Hvor stor er målsettinga di ? Seirer du ?

Hvor mange mulige abonnenter er det i Oslo ? Mer enn 510 ? Hvor mange mulige kjøpere er det ? Mer enn de 2.500 som kjøpte 30.august i fjor ? Vi lærte ihvertfall at ikke engang da alle partimedlemmene var ute på én gang var metningspunktet nådd .

Til kampanja i vår mobiliserer vi til tre 'storsalg'-dager:

- **7.mars** med avisas 'Kvinne'-utgave.
- **4.april** med avisas '10-årsjubeleum'-utgave.
- **1.mai** med avisas '1.mai'-utgave.

Start målsettinga nå ! Sett dristige målsettinger ! (Når vi nye rekorder ?) Bestill tidlig !

**Det er spennende å stå på gata som AKPer -
AKP er tøfft!**

LEV FARLIG - SELG 'KLASSEKAMPEN' !

Annonse.

HAR DU BIL ?

Flere og flere signaler kommer om at Anne Lise Bakken & Co. kommer til å redusere 'annonsestøtta' til 'nr. 2-avisene' ganske kraftig om kort tid.

Kamerater:

DETTE SETTER ATTER FOKUS PÅ SJØLBERGINGSLINJA VÅR !

Allerede nå blir store deler av avisutkjøringa gjort gratis, - eventuelt mot ei krone pr. kilometer.

MEN VI TRENGER FLERE SJÅFØRERER MED EGEN BIL OG GODT KJENNSKAP TIL OSLO !

Det viktigste er at du kan kjøre en *fast dag* i uka. Det er helt utmerka om vi f.eks. kan gjøre avtale om at ditt engsjement er avgrensa til tre eller seks måneder.

Du kan velge mellom to 'pakker':

1

Du kommer kl. 19.30 og kjører én av rutene. Du er ferdig ca. kl. 21.00 eller 22.00

2

Du kommer kl. 18.00 og er med på distribusjonens kveldsskift. Etterpå tar du den korteste sjåførerruta. Du er ferdig ca. kl. 22.00

Dette er enkelt og greitt arbeid, men svært viktig og sjølstendig. Derfor må det være *FASTE* folk.

Ring

tlf. 64 93 20, linje 73 (kl. 08-16)

tlf. 64 93 54, linje 73 (kl. 16-19)

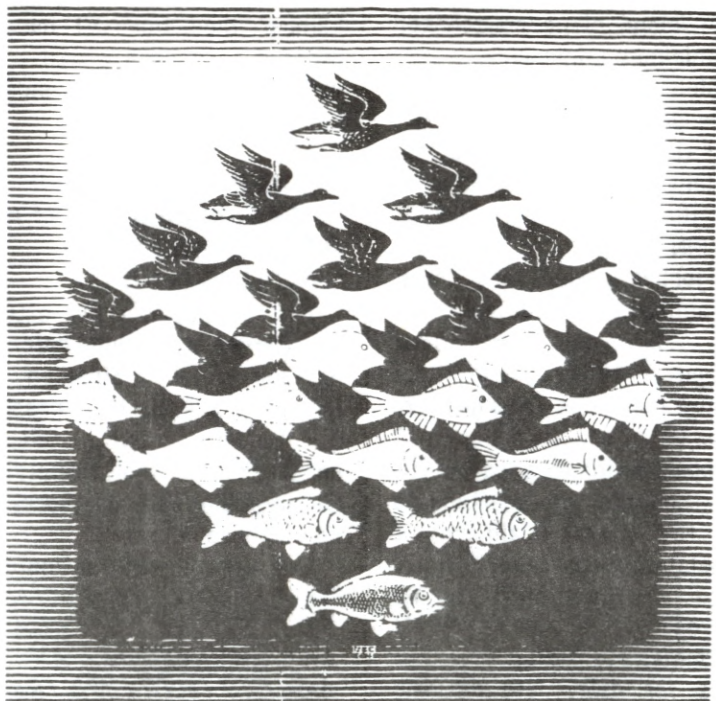
eller skriv til

KK/distribusjonen
Boks 83 Bryn,
0611 OSLO 6

POLSTREIKEN:

ARBEIDET I FAGFORENINGENE I BYEN

Av BJARNE

BREI BEVEGELSE FOR STREIK

Fra mandag 6. oktober 1986, var kampen om opinionen på arbeidsplassene igang: det ble reist støtteforslag og samlet inn penger overalt der vi fantest. På grunn av den sympatien som kom til uttrykk i pressen, var det forholdsvis lett å mobilisere støtte. De bra folk i sjersjantsjiktet i sosialdemokratiet var med oss, medlemmene var med oss.

Men vi kunne registrere en viss skepsis til aksjonsform blandt enkelte høyresosialdemokrater. Så lenge streiken ikke var oppe til doms, gikk det imidlertid bra. De tillitsvalgte kunne ri på en generell positiv stemning i opinionen.

Spørsmålet var om det var mulig å *skjerpe* presset på Regjeringen/Polledelsen: aksjonen måtte trappes opp. Det var klart for alle at det mest ønskelige ville være om vi fikk et initiativ i NNN-regi.

Det ble jobbet intenst med dette. Gjennom politiske diskusjoner og diplomati, ble det til slutt Fellesutvalget i NNN i Oslo (løst organ mellom forenings-lederne) som tok initiativ til en oppfordring om 2 timers sympatiaksjon torsdag 16.10.

Men nå begynte motkreftene å samle seg. NAF kjørte knallhardt ut på arbeidsplassene mot alle initiativ til å delta i sympatistreiken. På Rignes Bryggeri ble streik vedtatt med én stemmes overvekt.

Til tross for dette, sto en lang rekke klubber og foreninger sammen om aksjonen 16.10. Det var mange foreningsfaner på Egertorget, bl.a. deltok anti-kommunistene i Oslo Grafiske Fagforening!

Samtidig gjennomførte Jern & Metall landsmøte. Der ble forslag om

støtte-uttalelser nektet behandling. (Nytt signal på at noe ville skje.) LO-ledelsen hadde gått ut og tatt avstand fra sympati-aksjonene og kalte dem 'ulovlige'.

Jeg mener *linja* i den appellen som ble holdt av en av våre folk (Rolf UL...) på Egertorget var feilaktig, fordi den bidro til å bagatellisere Tor Halvorsens utspill. På det tidspunktet burde vi ha innsett at sosialdemokratene snart ville samle seg mot oss.

Men til da hadde de politiske diskusjonene gått til vår fordel. Støttebevegelsen ble breiere og breiere. Kameratene hadde daglige politiske kamper med folk. Vi har vel ikke opplevd maken til politisk diskusjonsbevegelse siden EF-kampen.

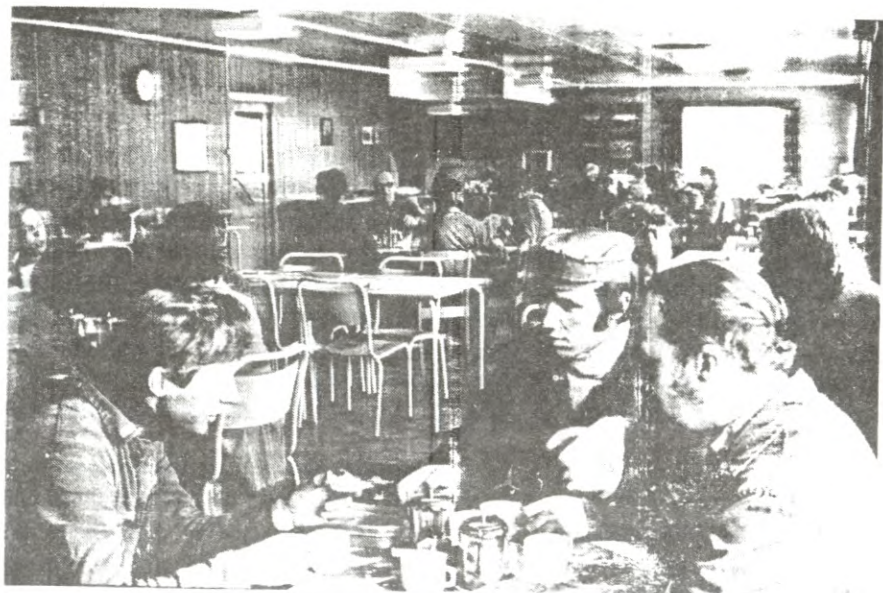
FIENDEN KOORDINERER MOTANGREPENE, VI KLARER IKKE Å TRAPPE OPP STØTTEARBEIDET

Men så begynte det etterhvert å snu. Høyresosialdemokratene kom til hektene igjen. Streiken trakk i langdrag, folk ble lei. Pressa begynte å fungere som talerør for borgerskapet mot de streikende. Søkelys ble satt på 'sprekken' i de streikendes rekke.

Det var da vår viktigste svakhet slo igjennom påny: *MIDTVEIS I STREIKER GREIER VI IKKE Å FÅ TIL EN NY OPPTRAPPING AV STØTTEARBEIDET ELLER FINNE FRAM TIL NYE INNFALLSVINKLER FOR Å KOMME TAKTISK PÅ OFFENSIVEN.*

Det er flere årsaker til dette.

- Mest grunnleggende er sjølsagt legalismen blandt folk flest. De syntes det som skjedde var for jævlig, de støttet Pol-arbeiderne,

men de var ikke selv villige til å begå 'ulovlige' handlinger.

- Videre har vi motkreftene som var kommet til hektene og hadde startet en bevisst kampanje mot streiken. Først og fremst gjennom at avisene forandret sin omtale av streiken fra 'forståelig' til 'oppvigleri'.
- Svakeheter i SK. F.eks. var KK helt elendig på dekning av streiken de første ukene. Vi bladde spent i KK hver dag, men fant ikke de spennende oppslagene som kunne ha virket mobiliserende. Vi fant heller ikke de politiske analysene fra partisentralen som er så viktige for at partimedlemmene skal bli mobilisert til å gjøre en ekstra

innsats.

- Og til slutt: DS/FU hadde ikke noe felles politisk og organisatorisk grep. Om dette vil jeg si følgende: DS og FU var under konstituering og hadde nok annet å gjøre. Langt på vei kan det forklare/unnskyldes mye. I tillegg var som nevnt partisentralen heller ikke på høyden.

Men jeg lurar jo også på om det ikke var en del feilaktige politiske standpunkter ute og gikk, f.eks. at 'Pol-streiken kan ikke vinnes, vi må finne en brukbar retrett'. Jeg mener dette ikke var riktig før i andre halvdel av streiken.

En annen feilaktig idé var å undervurdere sosialdemokratene.

OPPSUMMERING AV FØRSTE FASE

Til tross for disse og andre svakheter, mener jeg at *hovedsida* ved aktiviteten vår, ihvertfall i fagforeningene, var bra.

Vi gjorde ting vi aldri tidligere har fått til. Vi pressa Samorg-styret til et vedtak de ikke turde å offentliggjøre. Vi hadde mange folk ute i streik. Vi samlet inn mange penger, og vi lærte oss å samarbeide med et stort antall folk fra DNA som kom i opposisjon til sin egen partiledelse. Vi fikk avdekket den grunnleggende klassemotsigelsen i DNA-apparatet. Det er noe vi må gjøre mer av!

SISTE FASE

Etter at Arbeidsrettens dom falt i selve avskjedssaken og Hr (foreløpig) ble dømt nord og ned, satt DNA inn dødsstøtet. Mye tyder på at de hadde en lynaksjon den siste helga for å få sine folk til å avblåse all videre støtte til Pol-arbeiderne.

Dette under påskudd av å respektere lov og dom. Tillitsmenn som på fredag var rasende over dommen i Arbeidsretten, tok på mandag avstand fra hele Pol-streiken.

At OSLO DS endelig kom på banen med omfattende direktiv og mye løping, var derfor ikke tidsnok til å snu den raskt fallende opinionen. Selv om partiledemmer fra bydelsslug nå ble mobilisert som 'flying pickets', og selv om 'de ikke-faglige' delene av partiet nå endelig hadde fått finger'n ut, var det for seint. For *hovedslaget* sto i fagbevegelsen. Og der var vi på rask nedtur.

Pol-arbeiderne ga landets fagorganiserte ei ukes frist. Det var en politisk feil at vi ikke hadde fått dette med i direktivet som ble sendt ut. Men det hadde nok ikke gått allikevel. Den siste streikefredagen var det bare ASEA-klubben som tok politisk sympatistrek om morgenen. Men fortsatt hadde vi mange foreningsfaner med oss utenfor Polet.

KONKLUSJON

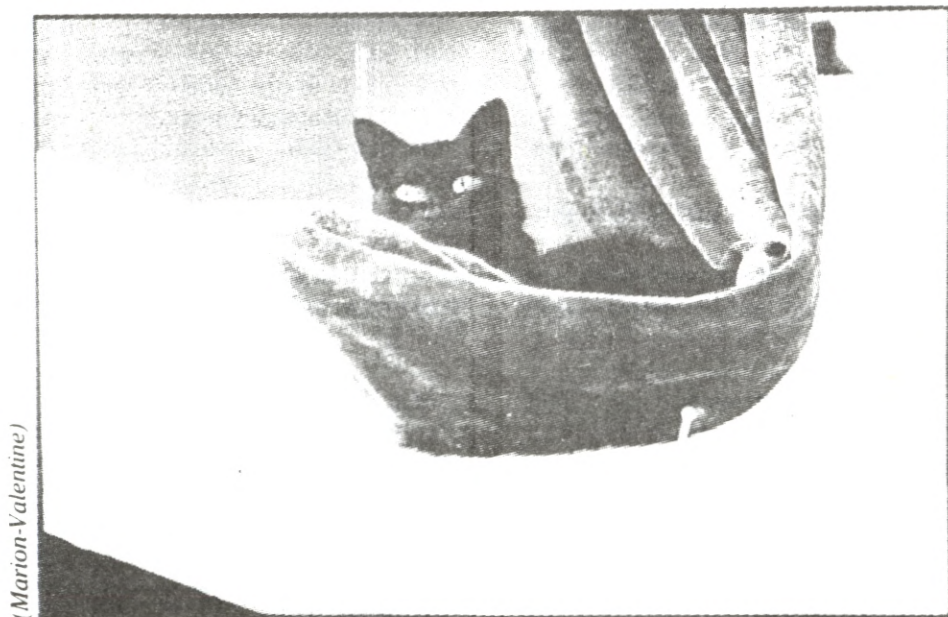
Hvis jeg skal prøve å oppsummere noen lærdommer, vil jeg peke på følgende:

1. Vi er helt avhengige av KKs dekning. Vi må ha politikk (de store analysene/ vyene/perspektivene) fra sentralen.
2. Alle kameratene må føle ansvar for å trå til på eget initiativ. Samtidig som vi må ha samordning og ledelse.
3. Vi må ikke undervurdere sosialdemokratenes evne til å legge opp en taktikk der en offensiv fra oss blir stanset og slått tilbake. (Tenk på hvor sleipt det var å holde ut helt til H hadde tapt i Arbeidsretten etter flere ukers streik, og så smelle til med storslegga.)
4. Folk er villige til å gå ganske langt hvis en sak er rettferdig nok, men legalismen sitter hardt i.
5. Vi får ikke full uttelling av partiets styrke hvis bare de som føler seg direkte berørt av en sak engasjerer seg i støttearbeidet. *Alle* må trå til. *Raskt*. Vi må utnytte alle taktiske fordeler i at opinionen ikke har vendt seg mot oss.

POLSTREIKA:

NYTTIG PÅMINNELSE OM KARAKTEREN AV BORGERSK APETS 'MYKE' DIKTATUR

Oppsummering av streikestøtteinnsatsen i et
ARBEIDSPASSLAG

(Marion-Valentine)

Situasjonen i foreninga var preget av stor enhet i toneangivende kretser, - til støtte for streiken. Foreninga fulgte opp med støtteuttalelser, bevilgning på 50.000 kr., innsamling av ca. 24.000 kr., én times streik før Arbeidsrettsdommen, vedtak mot bruk av politi osv.

Vi stilte med fane utenfor Hasle, og foreninga var blandt initiativtakerne til demonstrasjonen samme sted.

Både foreninga og partiavdelinga var representert på konferansen for de tillitsvalgte 8.11.86.

I ettertid, har foreningsstyret gjen-nomført et studiemøte om Hovedavtalen, med en historisk oppsummering av hvordan samarbeidsideologien skader arbeiderklassen.

Alle disse tiltakene har avdelingsmedlemmer dels vært aktive i å få igjennom, dels vært aktivister i å gjennomføre, - uten at vi alene kan ta æren for alt det bra som ble gjort.

MOTSIGELSER I AVDELINGA PÅ SYMPATISTREIK

En av kameratene var uenig i å avholde sympatistreik da forslaget ble reist. Ut fra vurderinger både av situasjonen internt i fagforeninga, der endel medlemmer var imot streik, og ut fra en vurdering om at det ville være verdifullt å spare streikevåpnet til etter arbeidsrettsdommen. En videreføring av kampen ville da kreve opptrapping.

Avdelinga vil oppsummere at det var riktig å sympatistreike. Betydninga eksternt var stor, fordi streiken vår ble viet stor

oppmerksomhet. Internt i fagforeninga, har ikke streiken ført til overveldende problemer, selv om vi har mottatt et par utmeldinger.

Avdelinga legger også vekt på at det var en større bevegelse for streik, oppfordringen gikk ut om en samlet aksjonsdag. Dessuten: var man bekymret for interne motsigelser på sympatistreik, ville disse neppe bli mindre når legalister kunne peke på fellende dom. Dermed kunne resultatet blitt ingen streik.

OPPFØLGEING AV PARTIDIREKTIVENE

Partiavdelinga skaffet blokadevakter og mobiliserte en god del uorganiserte til dette. Etter initiativ fra partiet, ble en av våre kamerater 'lånt ut' fra fagforeninga til streikekomiteen, for å hjelpe til med eksternt skrivearbeid en uke.

Avdelinga behandlet ikke Polstreika på avdelingsmøte. Vi klarte ikke å gjennomføre økt KK-salg i den tida streika varte.

Kampen førte til mye diskusjoner, økt politisk interesse, endel drittkjeft men også endel folk som fikk åpna øynene. For oss sjøl var den en nyttig påminnelse om karakteren av borgerskapets 'myke' diktatur.

KONKLUSJON

- Vi har all grunn til å være fornøyd med enkeltkameraters og fagforeningas arbeid.
- Vi gjorde en stor politisk feil ved ikke å behandle streiken grundig på avdelingsmøte. Vi burde ført selvstendige diskusjoner om hvilke initiativ vi skulle fremme og hvilke paroler vi skulle reise (innrettinga på den politiske agitasjonen vår).

Ikke minst burde vi ha behandla interne molsigelser, som den om sympati-streiken.

Dette kunne gitt oss muligheten til bedre politisk profil i denne viktige perioden. Stilen med ikke å ha selvstendige diskusjoner i partiet fremmer spontansime og trade-unionisme, og kan i andre situasjoner få alvorligere følger enn denne gangen.

Vi vil oppsummere at det er svært lett å falle i denne fella. Når kamper topper seg, er vi sjøl ofte hyper-aktivister, og blir slitne. Dette må det tas kamp mot ved neste korsvei.

PARTIETS ROLLE

I denne omgangen har vi konsentrert oss om avdelinga innsats. Vi har likevel noen kommentarer til partiets rolle sentralt.

Det ble utvilsomt nedlagt et

enormt arbeid som det er all grunn til å være stolt av. Men vi har inntrykk av at det 'glapp' også sentralt med politiske diskusjoner om innrettinga av agitasjonen på et viktig punkt: *ILLUSJONER OM ARBEIDSRETTENS KARAKTER.*

I løpet av streiken ble det ikke i tilstrekkelig grad propagandert at Arbeidsretten *uansett* ville dømme polarbeiderne, og at streiken måtte føres uavhengig av hva som skjedde i retten.

Situasjonen blandt de streikende ble sjølsagt prega av de harde LO-/Rolf Hansen-utkjørene. Men *noe* av bakoversveisen kunne de kanskje blitt spart for ved mer målretta politisk agitasjon.

Og: HVOR BLE DET AV PARTIET ?

Partiet var utvilsomt reelt endel av streikeledelsen, men profilerte seg lite eksternt med linjer.

OPPFØLGING AV POL-STREIKEN

AV
BJARNE
(for Faglig Utvalg)

Det blir en ny runde på Pol-streiken i rettsapparatet. Høyesterett har gjort det klart at Håkon H kan føre saken på eget grunnlag for de vanlige domstolene. Dette er et slag midt i trynet på LO-ledelsen. Det gir oss mange poeng i polemikken mot 'Rolf Hansen-fløyen'.

REIS SAKA LOKALT I

Oslo FU oppfordrer parti-medlemmene til på ta opp dette i fagforeninger og klubber. Vi trenger å holde saka 'varm'.

Sosial-demokratene bør ikke få fred fra grunnplanet: støtte-bevegelsen for Håkon H og Pol-arbeiderne utviklet seg langt over det vi kunne forvente. Folk *greip* livs dette dreide seg om. Ved å opprettholde et sterkt politisk press på LO/DNA-toppen, blir det lettere å komme fram til det som må være vårt mål: H. SKAL HA JOBBEN TILBAKE!

I første omgang må han få kontorplass på Hasle anlegget.

REIS SAKA I 1.MAI-ARBEIDET !

Denne parola må også reises i 1.mai-arbeidet. Enten foreningsfana går i ett eller to tog, må det reises forslag om paroler rundt H -saka!

REIS SAKA I

ÅRSMØTEBEVEGELSEN I

Vi står midt oppe i årsmøte-bevegelsen i fagforeninger og klubber. En sentral sak her blir å følge opp med krav om å styrke de tillitsvalgtes rettigheter etter Hovedavtalen, rette søkelyset mot LO-ledelsens svik i Pol-saken, kritisere LOs juridiske kontor for deres lunkne holdning i denne og andre oppsigelsessaker.

KAMPEN ER IKKE OVER I

Arbeiderforeningen på Vinmonopolet trenger støtte. Trakasseringene av de tillitsvalgte fortsetter, om mulig med enda større styrke enn før. Hvis vi lar dette gå upåaktet hen, svekker vi ikke bare moralen blandt Pol-arbeiderne, vi gir også signaler til borgeskapet om hvor langt de kan gå i retning 'union busting' uten at fagbevegelsen reagerer.

STILL KRAV TIL REGJERINGEN OM Å SKIFTE UT POL-LEDELSEN !

Annonse:

Tilbud:

KOLLEKTIV INNSATS I STIMULERENDE MILJØ!

Kontakt med
partilag som
kan tenke seg
en sjau for å
tjene penger til
partiet eller
spare KK for
utgifter ønskes.

Gjelder også
kortvarige
satsinger på
partikontoret.

Kontaktperson
ønskes, for ofte
kan det ikke gis
mer enn ei ukes
varsel.

Bill.merk:
'Hans på KK'
eller
**'Grethe på p.-
kontoret'.**

87-PLANEN:

KONSENTRERE STYRKENE PÅ *ALLE* FRONTER ?

Fra FAGLIGLAG

Lagsstyret har gått igjennom SKs planer for '87. Vi får her vite at

- "vervearbeidet må trappes kraftig opp"
- "økning i medlemstallet blir hovedsiktemålet for parti-arbeidet"
- "KK-arbeidet vil fortsatt være en 'tung' sak"
- "valgkampen blir den viktigste politiske kampnaja i 87"
- "Den store kapitalismediskusjonen vil fortsatt ha en sentral plass" (med bl.a. en større konferanse)
- "kvinnekampen kommer inn med stor styngde"
- diverse faglig-saker blir "sentrale, gjennomløpende kampsaker"
- vi fortsatt skal "legge stor vekt på" 8.mars og 1.mai.

VI MENER DETTE ER REIN OG SKJÆR IDEALISME !

SK må ta stilling til *hva* som skal prioriteres. Å prioritere betyr som kjent også å si hva som skal prioriteres nedover !

Som en begynnelse, foreslår vi at

- VALGKAMPEN prioriteres *opp*
- KAPITALISMEDEBATTEN' og ETT AV DE OBLIGATORISKE MØTENE prioriteres *ned*.

(Det er trist at en plankommentar kommer så seint
Årsaken er rett og slett ordninga med rutiner hver 2.
måned. **Red.**)

SVÆR REKRUTTERINGSSIAKEL ER STARTA I

!!! 50% ER *UNDER* 25 ÅR !!!

Hilsen AKTIVT DRABANTBYLAG

I hele '86 forberedte vi oss på 'den store eksternsatsinga' med omfattende studietilbud til omlandet og andre politisk interesserte.

Årsmøtet i desember '86 bestemte så at vi i januar '87 skulle ha et (svært) åpent møte om 'utveier for den 3. verden'. Noe av det viktigste var å jobbe med folka som eventuelt kom på møtet.

HELE PARTILAGET I SVING

Til de som hadde gått på gress ei stønn, kunne vi si:

"NÅ SKJER DET!"

Fiksing av lokale, innledere, løpesedler, plakater, illegg i KK, annonser, skriving i lokalavisa, dørbesøk, brev til alt organisert liv i bydelen og alle arbeidsplasser.

RESULTAT

35 folk på Folkets Hus. Bra møte. Sju tegna seg på stedet til studissirkel (utgangspunkt i møtetema). Alle ville ha flere møter, og det skal vi ha, ca. én gang pr. 5. uke fram til sommeren.

Etter 'straks-metoden er ytterligere noen verva til sirkel, og vi driver den nå i samarbeid med Rød Ungdom og fronter og utvalg.

AKP VAR ARRANGØR

Det åpne møtet ble arrangert i AKP-regi gjennom 'Rødt Forum', som er bydelsslages studietilbud siden 1982. (Vi regner med ca. 4.000 kroner i inntekter fra 'NY VERDEN' i '87!) Vi mener det er svært viktig at sånne fora *tilhører AKP*, og at dét gjøres kjent. Det er vi som har bygd det opp, vi knytter kontakt med folk der, vi utvikler dem og ser sjølsagt på dem som vårt naturlige rekrutteringsmuljø i tillegg til Kvinnefronten i området . . .

REDAKSJONELT	S. 2
VALGKAMPEN	
OM VALGKAMPEN	
Vedtak i DS	S. 3
OM DET POLITISKE GRUNNLAGET FOR VALGKAMPANJA 1987	
Av Erling F	S. 5
1.MAI	
1.MAI-STEMNING I ET LAG	
Av Knutfrid Ø	S. 17
MASSEARBEIDET RUNDT 1.MAI	
Uttalelse fra arbeidsplassavdeling	S. 18
MED ELLER MOT DNA 1.MAI ?	
Av Roar	S. 21
1.MAI-TAKTIKKEN I SAMORG	
Av Bjarne	S. 23
'KLASSEKAMPEN'	
KK-ARBEID PÅ JOBBEN	
Fra KK-senteret i Oslo	S. 26
Kommisjonærannonse	S. 29
KK OG PARTIBYGGINGA	
Av Torild	S. 30
BUDRUTENE: ET KADERSLUK ELLER MANGE SMÅ, PROGRESSIVE MAURTUER ?	
Av Jens H	S. 32
KKs VÅRKAMPANJE ER VÅR KAMPANJE !	
Av Jens H	S. 35
Sjåføरणnonse	S. 36
POLSTREIKA	
ARBEIDET I FAGFORENINGENE I BYEN	
Av Bjarne	S. 37
NYTTIG PÅMINNELSE OM KARAKTEREN AV BORGERSKAPETS 'MYKE' DIKTATUR	
Fra arbeidsplasslag	S. 41
OPPFØLGING AV POL-STREIKEN	
Av Bjarne	S. 44
Dugnadsannonse	S. 45
LAGSERFARINGER/DEBATT	
KONSENTRERE STYRKENE PÅ ALLE FRONTER ?	
Av fagliglag	S. 46
SVÆR REKRUTTERINGSSIRKEL ER STARTA !	
Fra drabantbylag	S. 47